

Bodor Béla

Reminiszcenciák

barátkozván a forróval s a langygyal
 (óg-móg a Góg): de Magógra maradtunk!
 fejünk fölött egy himszeráf (értsd: kangyal)
 őrangyalog: mit vitattunk? mit adtunk?

a pásztortáska gyermekíze hol?
 s a gyermekláncfű infantillata?
 Elkurvulgária felé lohol
 a három perszóna (non grácia)

s hol ezelőtt az angyal karddal állt,
 az ateisten önmagát zabált–
 a fel: locsog a magánszférák zenéje

(„ipar szí műv”, ahogy a költő mondja)
 feltörölném, ha lenne itt egy rongya,
 boc, egy pillanat, s kész
 az idő egésze,